

První píseň

Tomáš Klus

Nebudu vám lhát, našel jsem pravdu v chlastu.
Nebudu vám lhát, úplně na dně.
Nebudu vám lhát, zaplaťte ovšem předem za vstup.
Nebudu vám lhát, mimořádně.

Má podlaha je z laminátu
a moje duše jakbysmet.
Jsem ještě kluk, co ztratil tátu,
a tak si stvořil vlastní svět.
Nejdřív jsem myslel na rekordy
a dával jsem si do těla,
pak mě Lukáš učil akordy,
když zahráli jsme Anděla.

Nebudu vám lhát, našel jsem pravdu v chlastu.
Nebudu vám lhát, úplně na dně.
Nebudu vám lhát, zaplaťte ovšem předem za vstup.
Nebudu vám lhát, mimořádně.

Mé kalhoty jsou z Manchesteru
a moje duše jakbysmet.
Jsem bratr, co přišel o sestru,
a tak si stvořil vlastní svět.
A tam mi andělí počtou
přišlo od Pána psaní,
psal, ať si to všichni proctou,
že prý je život k milování.

Nanananá, nananananá, nananana

Mám v kšticí první vlas šedý,
patrně konečně zmoudřím.
Jsem muž co už mohl být v nebi,
přesto se vyléčil z modřin
a zjistil, že má život cenu,
že majetky jsou bezcenné.
Chtěl bych do světa zpívat změnu
a dovést ho k proměně!

Nebudu vám lhát, mým hrdinou je Kristus.
Nebudu vám lhát, dnes nehrajeme v maskách.
Nebudu vám lhát, mým vyznáním je optimismus.
Nebudu vám lhát.